

[Hindkjær Pedersen.]

sigt at optage en dispensationsbestemmelse også herom i lovforslaget. Der findes i sikkerhedskonventionen en sådan dispensationsbestemmelse for skibe, der på kortere rejser kun fjerner sig lidt fra kysten, og der må formentlig i sådanne tilfælde skabes hjemmel for en dispensation, såfremt kravene viser sig at være åbenbart urimelige og unødvendige. Men det er et forhold, som kan drøftes i udvalget.

Der må også være adgang til i henhold til loven at dispensere, såfremt den tekniske udvikling skulle gøre det muligt at benytte nye redskaber eller apparater, der på tilfredsstillende måde kan erstatte de nu brugte, fordi de er mindst lige så effektive og virksomme som de andre.

Som et kuriosum har jeg bemærket, at nu også andre passagerer end dækspassagerer lovmæssigt er sikret anstændige toilet- og soveforhold.

Med hensyn til den foreslåede adgang for skibstilsynet til at foretage syn af danske skibe i udlandet vil jeg gerne spørge den højtærede handelsminister, om den i henhold til tilsynsloven af 28. marts 1951 udstedte anordning om udøvelse af tilsynet med danske skibe uden for riget ikke har virket tilfredsstillende. Det er bekosteligt for både stat og reder at lade skibstilsynet foretage syn i udenlandske havne, medmindre det er i det nærmeste udland. For et sådant syn må det vel også gælde, at det kun bør foretages, såfremt særlige grunde taler derfor.

Dette må også være tilfældet for den beføjelse, der gives skibstilsynet gennem den foreslåede tilføjelse til § 26 angående kontrolsyn i almindelighed.

Det ser for mig ud, som om ministeren i henhold til den foreslåede § 10, stk. 2, skal kunne foreskrive, at alle skibe skal være forsynet med lastelinjemærker og med friboardscertifikat uden hensyn til størrelse og fart. Selv om den højtærede handelsminister vel nok selv kan finde en fornuftig begrænsning af den her nævnte foreslåede tilføjelse til § 10, vil det dog vist være hensigtsmæssigt at fastlægge visse grænser for denne beføjelse med hensyn til de omhandlede skibes størrelse og fartområde.

Jeg skal ikke her omtale dette lovforslag nærmere og med hensyn til forslag til lov

om ændringer i lov om forholdsregler til skibsfartens betryggelse kun sige dette, at jeg finder alle de foreslåede ændringer både rimelige og ønskelige. Dette gælder ikke mindst bestemmelsen om at tilbagekalde visuelle nødsignaler, når nødsituationen er overstået. Det er jo tilfældet for radiosignaler, men gælder ikke for visuelle signaler. Det kan hilses med glæde, at det kommer med nu. Bestemmelsen om, at anvendelse af nødsignaler i utide er forbudt og kan straffes, er også såre nyttig. Jeg vil dog i forbindelse med, at man instruerer søfolk om, hvilke signaler de skal bruge, når et skib er i nød, fremhæve, at det er lige så nødvendigt at instruere alle andre end søfolk, der færdes på søen, om, hvilke signaler de ikke må bruge.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af de her foreliggende lovforslag.

Svend Haugaard: Det er klart, at alle kan tilslutte sig, at der skal skabes størst mulig sikkerhed i skibsfarten, både når det gælder passagerer, og når det gælder mandskab. På den anden side er det os ikke helt ligegyldigt, om der er et rimeligt forhold mellem den opnåede sikkerhed og de økonomiske byrder, der pålægges de interesserede parter.

Lovforslaget om ændringer i lov om forholdsregler til skibsfartens betryggelse kan jeg give min ubetingede tilslutning — ikke mindst med hensyn til bestemmelsen, der har til formål at begrænse misbrug af nødsignaler — og gør derfor det færdig først.

Det andet lovforslag, forslag til lov om ændringer i lov om tilsyn med skibe, kan jeg give knap så uforbeholden tilslutning. Der har været nedsat en kommission med de interesserede parter, og man har, så vidt jeg har forstået, afgivet en betænkning. Jeg synes, det var naturligt, om man havde fulgt denne betænkning op eller i hvert tilfælde motiveret, hvorfor man på en række punkter ikke har gjort det. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at de dækker i alt væsentligt kommissionens indstilling, men der står ikke noget om, hvor de ikke gør det; og det er i øvrigt heller ikke angivet, hvad man forstår ved „væsentligt“. Det er klart, at man må følge den internationale konvention — og det